

köşe bucak DÜNYA

www.kosebucakdunyadergisi.com.tr

eylül - ekim 2021 - sayı: 57 fiyatı: 20 tl

ISSN 1301-7687
771301768007

► Capri Adası ► Yılkı Atları ► Fethiye ► Malezya ► Konya'da Gastronomi ► Tuz Ekmek Hakkı

ALİ SAMİ PALAZ
alisamipalaz@gmail.com

EDITÖRDEN

ZAMANI GERİYE SARDIM

Gittiğim ülkelerde zamanı ileri yada geri sarma oyunu oynuyorum. Bunu şöyle yapıyorum.

Diyelim ki Ürdün de Petra antik kentin deyim. Siq boğazından kum taşı kayalara oyulmuş şehre yürüyerek giriyorum. El Hazne binasının bulunduğu meydana geldiğimde, bir köşeye çekilip meydana iyi gören bir kayanın üzerine oturuyorum. Sonra zamanı kendimce 3 Bin yıl öncesine sardırıp, şehrin sakinleri Nebatilerin hayatını gözlemlemeye başlıyorum.

Meydanda bir pazar kurulmuş, Kenanlılar alış veriş yapıyor. Deve sütü satan bir satıcı çocuğa deri tulumda sütünü veriyor. Bir kadın aldıklarını liften örülmüş sepetiyle taşıyor. Zengin bir adam tuttuğu hamalın küfesini doldurmuş pazardan ayrılıyor. Bir tellal akşam meydanda yapılacak törenin duyurusunu çığırıyor. İşçiler akşam yakılacak kandilleri hazırlıyor. Birazdan hava kararmaya başlıyor, Pazar yavaş yavaş toplanıyor. Şehrin sakinleri kayadan evlerine çekiliyor.

İrakta Babil Şehri kalıntılarının bulunduğu yerdeyim. Zamanı 2 Bin yıl öncesine sardırıyorum. Şehre devasa mavi mineli taşlarla yapılmış İhtar kapısından giriyorum. Kapı tören yoluna açılıyor. Yoldan ilerliyorum. Kral Nebukednezar henüz seferden dönmüş tebasiyla yolda ilerliyor. Karısı Semiramis onu sarayın kapısında bekliyor. Beyaz entari giymiş 6 yaşında bir çocuk krala çiçek atıyor. Uzaktan Babil kulesinin tepesi görünüyor. Sağdaki yoldan ilerleyip Babilin asma bahçelerine ulaşıyorum. Yüksekçe bir yamaca kurulmuş bahçeden vadiye bakıyorum.Üzümler henüz olmamış. Adını bilmediğim bir kuş sürüsü ufka doğru ilerliyor. Batmaya hazırlanan güneş, günümüzde bizim için doğmak için veda ediyor.

Kamboçya'da Anghor Wat Antik şehrindeyim. Zamanı bin öncesine sardırıyorum. Bugün şehri kökleriyle sarmış İpek Pamuk ağaçları henüz dikilmiş birer fide. Şehrin su kanallarını takip ederek meydana ulaşıyorum. Meydanda zenginlikleri her halinden okunan insanlar var. İbadet ediyorlar. Bu insanların sanki tek işi ibadet etmek, başka bir işle uğraşan kimse göremiyorum. İlerlediğim sokakta henüz inşaatı bitmemiş bir taş tapınakta çalışan işçiler görüyorum. Köşe başında bir grup çocuk bilmediğim bir oyunu oynuyorlar. Gün sona ererken elinde meşalelerle kandilleri yakmaya gelen görevlileri görüyorum.

Mısır da Kahire şehrinin kıyısında Piramitlerin yanındayım. Zamanı 2500 Yıl öncesine sardırıyorum. Keops,Kefren ve Mike-rinos Piramitlerinin inşaatı henüz bitmiş. Meydanda tek bir kişi bile yok. Sfenks'in burnu halen sağlam. Çölde piramitler arasında dolaşıyorum. Yerde bir çarık gözüme geliyor. Deri yaldız ipe dikilmiş hoş bir çarık. Tam çarığa uzanacakken 8 yaşında bir çocuk koşarak gelip çarığı alıp ayağına giyip uzaklaşıyor. Saatler geçiyor bir kişi bile göremiyorum. Petra da,Babil de, Anghor Wat ta vedalaştığım güneşle burada da vedalaşıyorum...

Evimdeyim. Sabahın erken saatlerinde güneşin yüzüme vurmasıyla uyanıyorum.

Gülümseyişle...

YouTube : Köse Bucak Dünya
YouTube : Ali Sami Palaz

İÇİNDEKİLER

10
CAPRI ADASI

16
YILKI ATLARI

24
FETHİYE

30
MALEZYA

40
KONYA'DA
GASTRONOMİ

46
TUZ VE EKMEK
HAKKI

50
RESSAM
KENDİ

54
MEDDAH

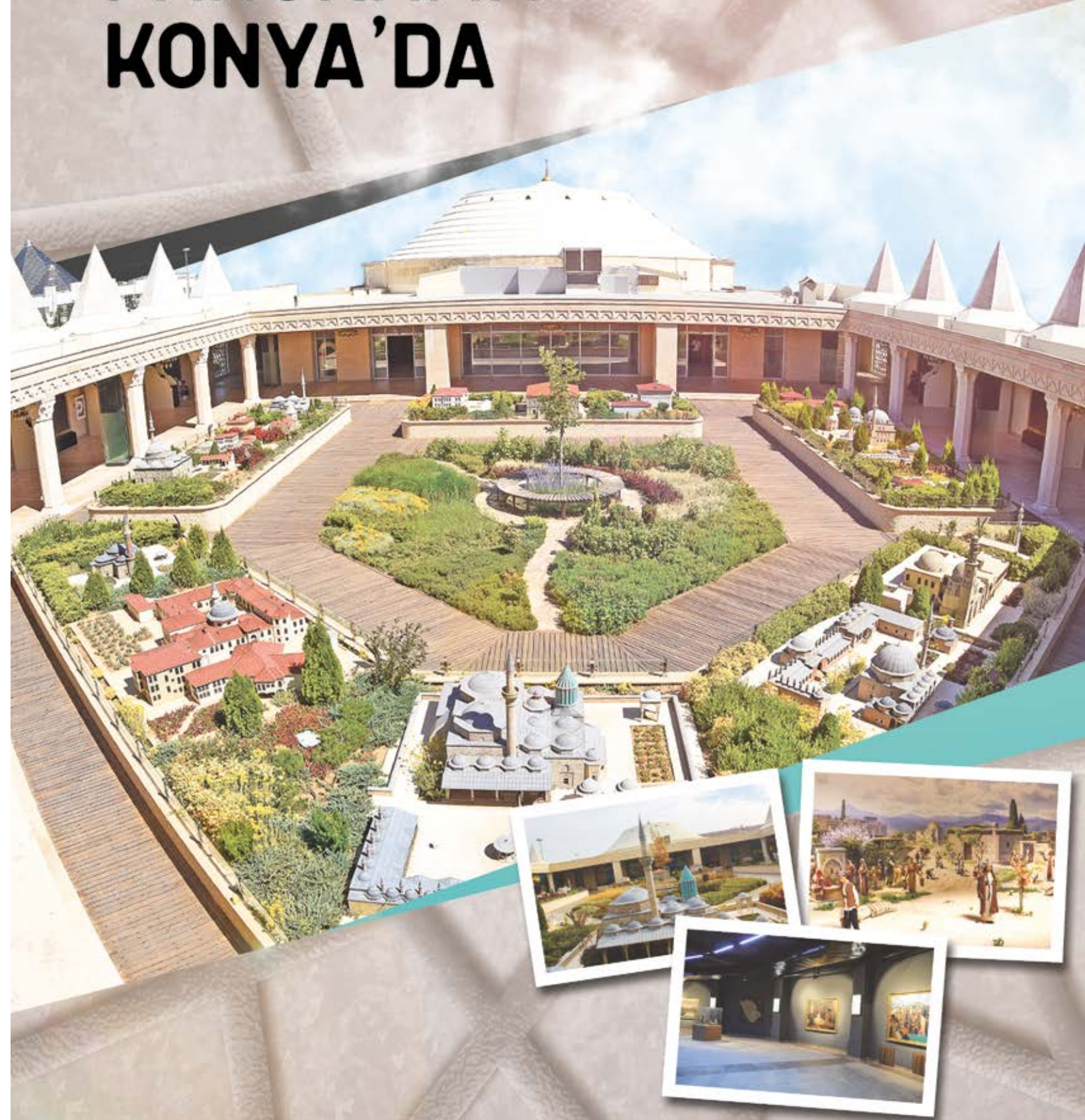
70
DÜNYA
KAZAN
BİZ KEPÇE

74
PORTFOLYO

DÜNYADAKİ MEVLEVİHANELERİN
BİREBİR MAKETLERİ, MEVLEVİLİKLE İLGİLİ
ESERLERİN OLDUĞU SERGİ ALANI VE
13. YÜZYIL KONYA'SINI
ANLATAN PANORAMİK MÜZE

PANORAMA KONYA'DA

mega
Meram Gelişim Akademisi

**Bilim ve Ahlakı,
Hayal ve İnancı,
Gayret ve Başarıyı
Heyecanla
Yarınlara Taşıyoruz...**

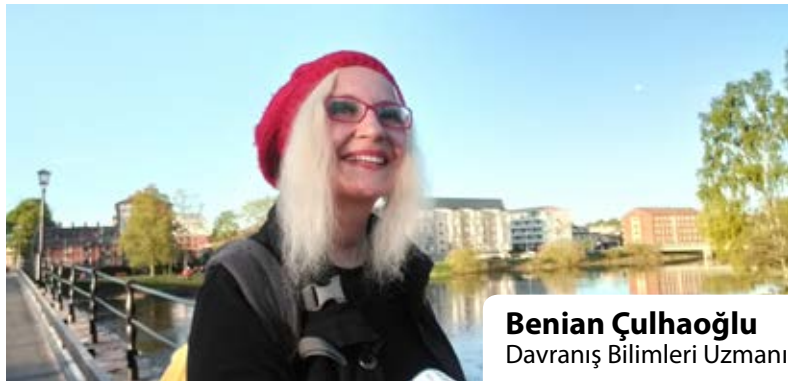

Bizim
Meram

meram.belediyesi meram.belediyesi merambelediyesi

#MegaYarınlara

Benian Çulhaoğlu
Davranış Bilimleri Uzmanı

AŞKIM SÉYAHAT

DÜNYANIN EN TEHLİKELİ ÜLKELERİ

Seyahat etmek heyecan vericidir. Hatta kimi zaman gördüklerimiz karşısında nefesimiz kesilir. Yeni yerler keşfetmek, yeni insanlarla tanışmak, yeni kültürleri deneyimlemek çaba gerektirir. Seyahat etmek iyi bir öğrenme şeklidir aynı zamanda.

Dünyayı gezmek, artık eskisi gibi zor değil. Bir miktar paranız ve cesaretiniz varsa kendi bütçenize uygun bir yer bulup gidebilirsiniz. Nereye giderseniz gidin her zaman az da olsa risk söz konusu olacaktır. Kendi ülkeniz olsa bile.

Ancak bazı yerler vardır ki turist olarak gidip kendinizi savaş, terör gibi tehlikeler içinde bulmanız kaçınılmazdır.

Güvenli seyahat edebilmemiz için seyahat edeceğimiz yerleri seçerken size yardımcı olması açısından dünyadaki en tehlikeli ülkeleri sizin için araştırdık. Buna göre:

Dünyanın en tehlikeli 50 şehirden 42'sinin bulunduğu Latin Amerika, güvenlik sorunuyla öne çıkıyor. Meksika Kamu Güvenliği için Halk Konseyi ve Ceza Yargısı Kurumu'nun 2017 verilerine göre şehirlerin ülkelere göre dağılımı: Brezilya'dan 17, Meksika'dan 12, Venezuela'dan 5, Kolombiya'dan 3, Honduras'tan 2, El Salvador, Porto Riko ve Guatemala'dan birer şehir şeklinde.

Her yıl milyonlarca turist Meksika'yı ziyaret ediyor. Ancak birtakım şiddet içeren organize suçlar turistler için tehlike saçıyor. Özellikle uyuşturucu kaçakçılığı bunların başında geliyor. Los Cobos seyahat ederken en yüksek risk taşıyan şehirlerinden biri. Diğer bir yer turizm bakımından önemli olan Acapulco. İşlenen cinayetler açısından dünyanın en tehlikeli yerlerinden biri haline gelmiş. Son on yılda turizmdeki eski önemini de kaybetmiş.

Brezilya'daki birçok şehir tehlikeli olsa da Rio de Janeiro kadar değil. Buna rağmen turizm açısından dünyanın en popüler yerlerinden biri. Hırsızlık en başta geliyor.

Siyasi olaylar endişe verici. Yağmur ormanlarını görmek, harika plajların tadını çıkarmak da mümkün, ancak her tür tedbiri maksimum düzeyde almak kaydıyla.

Venezuela, özellikle de Carakas, seyahat açısından çok riskli bir şehir. Soygun, hırsızlık gibi sokakta sıkça karşılaşılabilecek tehlikeler dışında cinayet, adam kaçırmak oldukça yaygın. Ekonomik seyahat imkânı olduğundan özellikle sırt çantalılar tarafından tercih edilse de yola çıkmadan önce iyi düşünmek de fayda var. İlla gideceğim diyorsanız Margarita Adası gibi turistik yerleri tercih edin.

Guatemala, uyuşturucuya dayalı şiddetin yanı sıra insan ve silah kaçakçılığıyla boğuşan bir ülke. Çok fazla cinayet işlenmesine rağmen suçluların yakalanma oranı oldukça düşük. Sokak soygunları, otobüs soygunları diğer karşılaşılabilecek riskler arasında yer alıyor.

Bir diğer tehlikeli ülke Irak. Bombalama, silahlı çatışma yaygın suçlar arasında. Geçerli bir sebebiniz yoksa gidilmemesi gereken ülkelerden biri, özellikle de Bağdat şehri.

Afganistan özellikle Kabil, dünyanın en tehlikeli şehirlerinden biri. Burası da uzak durulması gereken yerlerden.

Cape Town, en çok turist çeken şehirlerden biri olsa da uyuşturucu kaçakçılığı ve çeteler büyük tehlike oluşturuyor.

Sağlık ve güvenlik alanında hizmet veren International SOS dünyanın en tehlikeli ülkelerini açıkladı. İş, eğlence hangi maksatla olursa olsun yurt dışına çıkacaksanız bu listeye göz atmanız da fayda var.

En tehlikeli üç ülke: Libya, Suriye, Afganistan.

En yüksek riskli ülkeler: Afganistan, Yemen, Suriye, Libya, Mali, Somali, Güney Sudan, Orta Afrika Cumhuriyeti, Nijerya'nın bazı bölgeleri, Demokratik Kongo Cumhuriyeti, Pakistan, Irak, Mısır ve

Ukrayna.

Bu değerlendirme yapılırken terörizm, isyan, savaş, siyasi olaylar, mezhepsel, etnik olaylar, şiddet ve küçük suçlar dikkate alınıyor. Bunun yanı sıra güvenlik ve acil durum hizmetlerinin etkinliği, ulaşım alt yapısı, endüstriyel ilişkiler, doğal afetlerle mücadele de değerlendirme kapsamında. Tehlikeli olarak belirlenen ülkeler, savaşın içinde yer alan, devletin kontrol mekanizmasının işlemediği, yasa dışı işlemlerin yaygın olduğu ülkeler.

Seyahat etmeden önce mutlaka gideceğiniz ülkenin hangi tür riskler altında olduğunu araştırın. International SOS'un hazırladığı risk haritasına göz atın.

Brezilya, Hindistan, Kenya gibi tehlikeli ülkelere tek başına yolculuk yapan bir kadın seyyah olarak edindiğim tecrübeye göre: Ülke tehlikeli olsa da kimi şehirlerinde risk oldukça düşük olabiliyor. Bunlar genelde deniz kıyıları, turistik küçük şehir ya da kasabalar.

Brezilya'da başta Rio de Janeiro olmak üzere büyük şehirler tehlikeli ise de Paraty, Ilha Grande oldukça sakin, güvenli yerlerdi. Hindistan'da Goa, Kenya'da Mombasa iyi semtlerde seçilmiş iyi otellerde kalmam ve otel civarında gezinmem şartıyla iyi anılarla ayrılmamı sağlamıştı. Ancak Rio de Janeiro'da, geldiğim ikinci günü güneşli bir adamın üzerime saldırıp fotoğraf makinemi alması gibi oldukça sarsıcı bir durumla karşılaşmıştım.

Seyahatinizin güzel anılarla son bulması için gideceğiniz yeri seçerken iyi araştırma yapın. Mutlaka konsolosluktan bilgi alın. Rehber kitapların tehlikeler kısmını dikkatli okuyun. Ve mutlaka gezginlerin tecrübelerini öğrenin. Günümüzde bilgiye ulaşmak çok kolay, internette her tür bilgi var. Unutmayın: Güvenli seyahat güzel ve unutulmaz anıları da beraberinde getirecektir.

Konya Kağıt

"Medeniyetin Hamuru"

24 SAAT
KESİNTİSİZ ÜRETİM

TÜRKİYE'NİN
%25'i

32 YIL
İSTİKRARLI BÜYÜME
ve KAR YAPISI

150 Bin
TON KAPASİTE

Türkiye yazı tabı kağıt üretiminin **%25** ini karşılayan;
32 yıldır istikrarlı büyüme ve kar yapısı; ve yıllık toplam
150 bin ton kapasitesi ile "**KONYA KAĞIT**"
24 saat kesintisiz Kağıt, Ambalaj ve Defter üretimine
devam etmektedir.

DÜNYACA ÜNLÜ ZÜMRÜT ADA CAPRİ

Yazı ve Fotoğraflar: **Benian Çulhaoğlu**

Napoli'ye bağlı, Tiren
Denizi'ndeki ada Roma
Cumhuriyeti döneminden beri
sayfiye yeri olarak
kullanılıyor.

Adını duymayan yoktur. Filmlere konu olan, sosyetenin tatil mekânı, ünlü yıldızların yaşadığı, balayı çiftlerinin gözdesi meşhur ada Capri'yi...

Napoli'ye bağlı, Tiren Denizi'ndeki ada Roma Cumhuriyeti döneminden beri sayfiye yeri olarak kullanılıyor.

Birkaç yıl önce yaptığım İtalya yolculuğum sırasında günübirlik gitmiştim Capri'ye.

Sorrentine Yarımadası açıklarında, Napoli Körfezi'nin güneyinde yer alan adaya ulaşım için iki seçenek var: İlki Calata Porta di Massa'dan kalkan feribotlara binmek. 12 euro'ya alacağınız biletle bir saat on beş dakikada adaya varıyorsunuz. Mevsim sonbahar olduğundan az sayıda sefer vardı. Aynı gün dönme şansım da yoktu. Yaz sezonunda sık sefer düzenleniyormuş.

İkinci seçenek, benim tercih ettiğim olan Molo Beverello'dan kalkan "faster" denilen deniz otobüsleri ile gitmek. Biraz pahalı olsa da hem hızlı hem de sık sefer

var. Bilet ücreti 20,50 euro. Elli dakikada adaya ulaşabiliyorsunuz. Tabii bu fiyatlar şu an değişmiştir.

Her zaman açıkta deniz yolculuğu yapmak hoşuma gider. Güvertede yerimi aldım. Yol boyu fotoğraf çekmek için rüzgârla boğuşmak gerekse de keyifliydi. Zaman çabucak geçti ve dünyaca ünlü adaya yanaştık.

"Capri'de olmak da varmış," duygusu bile yeter. İner inmez dönüş biletimi aldım. Ne olur ne olmaz, gişe kapanır, yer kalmaz... İş garantisi almak en iyisi, diye düşündüm. Bilet ücreti saate göre değişiyor. 17,90 euro ödedim. Önceden almak avantajlıymış.

Adanın yüzölçümü yaklaşık 10 kilometrekare. Capri'nin ana limanı olan Marina Grande'nin çevresinde birkaç restoran, kafe ve bakkalı saymazsak hiçbir şey yok.

Capri haritasına baktığımda Anacapri denilen başka bir bölge olduğunu fark ettim. Capri, Capri Kasabası ve Anacapri belediyeleri arasında bölünmüş.

Ada merkezi yani Capri Kasabası tepeye kurulmuş. Asansörle ya da yürüyerek çıkmak mümkün olduğu gibi limandan Anacapri ve Capri Kasabası'na otobüsler kalkıyor.

Çoğu zaman olduğu gibi yürümeyi tercih ettim. Bir yeri keşfetmek istiyorsanız yürümek gibisi yoktur. Yaklaşık elli dakikada Piazza Umberto I adlı ünlü meydana ulaştım.

Capri, doğal güzellik ve çekiciliğin muhteşem bir karışımına sahip. Adanın zengin tarihi 400.000 yıl önce Alt Paleolitik Çağ'a kadar uzanıyor. "Zümrüt Ada" olarak bilinen Capri, parlak güneşte bir mücevher gibi parıltıyan inanılmaz turkuaz rengi denizi ile ünlü. Adada 800'den fazla bitki türü yaşıyor.

Adanın kalbi, şehir merkezi olan Capri Kasabası'nda atıyor. Burası tipik Akdeniz mimarisini görebileceğiniz mağaza ve restoranlardan oluşan adeta bir labirent. Dar sokakları, merdivenleri ile beyaz bakanlı büyüleyici binaların yer aldığı kasabada yaklaşık 7.300 kişi yaşıyor.

Piazza Umberto I (La Piazzetta) meydanı en turistik yeri. Meydanda 17. yüzyıldan kalma Torre del Orologio saat kulesi, Amalfi'li bir usta tarafından 1683'te inşa edilen barok tarzı Santo Stefano Kilisesi ve manastır Certosa di San Gracoma ziyaret edilmesi gereken yerler arasında başı çekiyor.

Bu bölge oldukça hareketli. Açık hava kafeleri, restoranları ziyaretçileri cezbedecek türden. Ancak fiyatlar uçuk. Mesela bir tabak spagetti 18 euro, bir şişe kola 8 euro, bir fincan çay 5 euro.

Adanın yüksek tarafında Capri Kasabası'na kıyasla sessiz ve تنها Anacapri yer alıyor. Bu bölgede yaklaşık 6000 kişi yaşıyor.

Capri Adası turlarına katılırsanız hem burayı hem de Grotta Azzura denilen Mavi Mağara'yı gezebilirsiniz. Günübirlik her yeri görmeyi planlayanlar için tur almak en iyisi.

Adanın güney tarafında Marina Piccola yani "küçük liman" bulunuyor. Ana liman

Marina Grande'nin deniz trafiğinin yaşattığı kaosu aksine, burası oldukça sakin. Ziyaretçiler küçük çakıl taşlı plajlarda denizin keyfini çıkarabiliyor.

Bunların dışında villaların sıralandığı gezi yolu olan Tragara Belvedere'sini, denizden yükselen kireçtaşı kayalıklarını, Roma İmparatorluk villalarının kalıntılarını görebilirsiniz.

Ada, tarih boyunca sanatçıların, entelektüellerin, zenginlerin gözde mekânı olmuş ve olmaya devam etmekte.

Bir gün yolunuz Napoli'ye düşerse mutlaka bu cennet adayı ziyaret edin. Turkuaz renkli sulara uzanan sarp kayalıkları, nefes kesen manzaraları, şık mağazaları

ile İtalya'nın, hatta dünyanın en popüler adalarından birini görme ayrıcalığını yaşayın.

MEDAŞ her an yanınızda

YILKILAR

Yazı ve Fotoğraflar: **Mustafa Binol**

Atları ile yaşayan bir milletin en değerlileri şimdilerde sahipsiz, başıboş, özgür ve hırçın bir şekilde nalsız toynakları ile dağları taşları tepikliyor.

Uygur'larla başlayan yerleşik hayat anlayışı türk boylarının bir çoğunun atlarını ve kendilerini besleyecek güzel yurtlar bulmasıyla başlamış. Zamanla alışkanlıkların yerleşilen güzel yurtların elde tutulma çabaları ile göçebelik duyguları arasında yer değiştirmeye başlaması nihayetinde bakımı zorlaşan yaşlanan atların kendilerine yetebilecek ortamların keşfedilip doğaya salınması ile ülkemizin bir çok ilinde doğaya bambaşka bir duruş katan ylık atlarının ortaya çıkmasını sağlamış. Şimdilerde belgeselcilerin ve fotoğrafçıların en çok çekmek istediği konular arasında bulunan ylıkılar. Ülkemizde en fotoğrafçı çeken Kayseri ylıkıları ile birlikte yirmiye yakın ylık sürüsü vardır. Bunların en büyüğü kuşkusuz ülkemizin en büyük at çiftliklerinde bulunduğu Karacabey de Longoz ve Dalyan gölü civarında Karacabey ormanlarında bulunmaktadır. on oniki gibi gruplarla yaşayan yüzlerce ylıkının ülkemizin en güçlü ylıkıları olduğu söylenmektedir.

Fotoğrafçıların uğrak noktası Kayseri Hürmetçi köyü ylık atları erciyes dağı eteklerinde organize sanayi bölgesine sıkışmış olmasın rağmen ve Sultan sazlığı deltasında yakınında olması hasebiyle bereketli bir bölgenin keyfindeler. Burada bazı kişiler tarafından bakımlarına katkı sağlayıp aynı zamanda ticari olarak da kullanılıyor. Bu arada tüm dünyada haberlerde yansıyan hörmetçi ylıkıları fotoğraf dünyasının gözdelelerinden.

Ülkemizin tarihi güzelliklerinden biri olan Kapadokya'da da devasa cüseleri ile ylıkılar yaşamaktadır. Kapodokyanın güzel atlar şehri olarak anılmasınada sebep olan atların bir çoğu turistik amaçlı kullanılmaktadır.

Manisa'dada Spil dağı ve etrafında yaklaşık ikiyüz civarında ylıkılar yaşamaktadır.

Sivas'da büyük gruplar halinde yolkılar varken Samsun'dada Kızılırmak deltası civarında doğanın içinde yaşayan yolkılar Milli parklar tarafındanda koruma altına alınmıştır.

Konya Seydişehir ilçesinde toros dağlarında bir çok yerinde olduğu gibi Küpe çukuru diye anılan mevkidede yolkılar yaşamaktadır. Toros dağlarının bir çok yerinde yaşayan yolkılar vardır ama zorlu ortamlarda olduklarından hem gözlem-

lenme hem fotoğraf çekmenin imkanı olmadığından görsel arşiv ve haber niteliğinde bir belge bulmak zor nihayetinde ne feciki canımız gibi acıtan son orman yangınlarında bir çok yolkı atının-da telef olduğunu görmüş olduk.

Benimde hayatımda ilk karşılaştığım yolkılar olan Karaman Karadağ yolkıları ise sayıları binleri bulunca çevrede bulunan köylülerin arazilerine girmeye başlayınca şikayet üzerine devlet tarafından sahiplendirme usulu ile azaltılan yolkılar. Karadağın zorlu şartlarına rağmen bir yamaçta tırmanan bir sürü görmenin heyecanı başka bir şey, hatırlıyorumda Karadağa 2011 yılındaydı ilk yolkı fotoğrafı çekmeye gittiğim zaman deli gibi bir otarafta bir bu tarafa koştururken ayağım burkulmuştu. Ne büyük bir acıydı ama hala fotoğraf çekmeye can atıyordum hatta gözümün önünde tepeyi tırmanırken onlarca yolkının yellerinin dalgalanışı rüzgarda sallanan buğday başağı gibi ne kadarda güzel ahengi vardı öyle. İnsan duygulanıyor,

mutlu oluyor en son iki ay oldu sanırım Karadağ'a ziyaretimizde arada küçük taylarında olduğu harika bir sürüyü gözden kaybolana kadar izledik.

Bizlerde atları sırtında göçebe bir milletin Anadolu topraklarına bıraktıkları yolkılarız sanırım.

Selam ola

BAYAN GİYİMDE TASARIMIN ADRESİ

HER MEVSİM ŞIKLIK

HESNA®

TÜRKİYE'NİN HER YERİNDEN!
444 54 90

Fethiye

Yazı ve Fotoğraf: **Begüm Baykal**

İlk defa bir yazımı geziden hemen sonra yazıyorum. Bir yeri gezdiğimde aylar boyunca kafamda bir taslak hazırlayıp daha sonradan yazıya dökerdim. Eh her şeyin bir ilki olmuştur. Uzun zamandır bir deniz kenarına gidip tatil yapmıyorduk. Artık zamanı gelmişti bizde bir sabah namazı sonrası Fethiye'ye doğru yola çıktık. Bu sefer daha hazırlıklıydım elimde merak ettiğim yerleri işaretlediğim bir haritam vardı. Tabi bir gece öncesi baka baka çizip nerde ne var araştırması yapmış haritayı da kendim çizerek üzerine yer işaretlemesi yapmıştım. Fethiye'de Yanıklar bölgesinde bir aile villası kiralamıştık. Havuzumuza da rahatça girip çıkmamız bize çok daha kolaylık sağladı.

Fethiye'yi keşfetmek için sabırsızlanıyordum. Yaklaşık yarım saat süren bir yolculuktan sonra varacağımız noktaya vardık. Haritalarda sokak ve yol kenarlarında Likyalılar'dan kalma anıt mezarların bulunduğunu görmüştüm. Yolun ortasında bir anıt mezar görürseniz şaşırmanın sakını. Her gördüğümde arabayı sağa çektiyip bir iki poz yakalama çalıştım tabi. Antik Tiyatro'nun bulunduğu yere gitmek isterken kendimi Ölüdeniz'de seyrederken buldum. Mavinin

tonları birbirine karışmadan bir çarşaf gibi açılıyordu sanki. Gökyüzünde bir o yana bir bu

yana giden paraşütlere bakarken binmeyi hayal etmedim değil. Sanırım bir gün bunu da yapacağım ama o gün bugün değil. Tabi ne kadar yer görürsek o kadar kardır diyerek Kelebekler vadisine çevirdik rotamızı. Denizin hafif esinti-

si, doğanın manzarası, suyun beraklığı ile büyüledik adeta.

Kaldığımız yere doğru geri dönerken Kayaköy'e uğradık. Bir kaç kilise ve kale kalıntısı olduğunu duymuştum. Tabi görünürde yarı ayakta yarı yıkılmış binalarla karşılaştım. Babamla tepeye doğru çıkıp ne olduğunu görmeye karar verdik. Kilise kalıntısı beklerken karşıma harabeye dönmüş bir şehir çıktı. Şehri baştan sona görebileceğim bir noktada hiç beklemediğim bir manzaraya karşı hayranlıkla bakakaldım. Karmylassos Hayalet Kent. Hani derler ya nutkum tutuldu, tamı tamına benimde nutkum tutuldu. Her bir detayı gözlerime kaydederek kendimi bu kaybolmuş şehrin içinde buluverdim.

Hatıra ve hediyelik eşya alabileceğiniz en güzel mekanlardan birisi Fethiye'de bulunan Paspatur Eski Çarşısı. Kuru meyve görürseniz mutlaka deneyin derim. Çarşı içinde kaybolmuş Eski Cami'yi ziyaret etmeyi unutmayın sakın. Belki çarşı içinde kaybolmuş olabilir ama biz hatırlayalım.

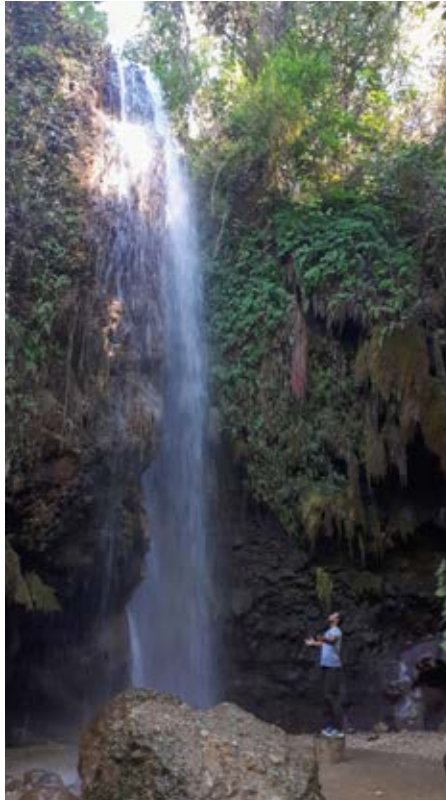
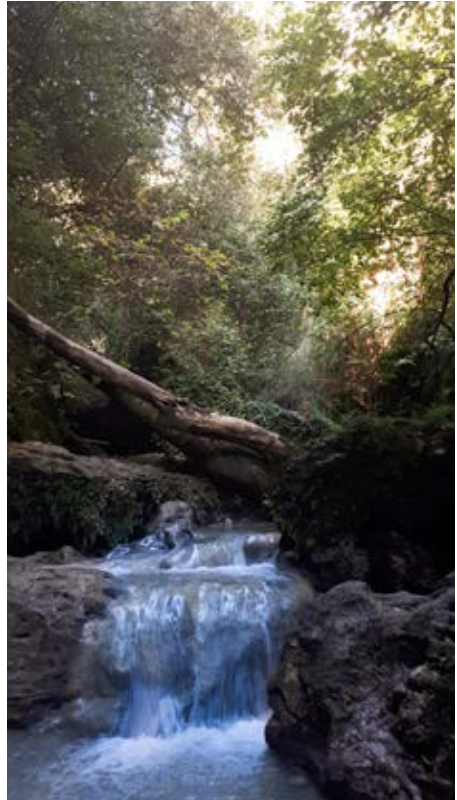
Fethiye'ye ilk geldiğim günden beri Antik Tiyatro'yu görmeyi çok istedim. Sonunda yolumuz düştü. Tabi ben hayal kentte nasıl beklenmedik bir manzara

Daha Restorasyonu bitmemiş diyerek yolumuza devam ettik. Tatilimizin son günü deniz kenarına ailecek giderek güneşin batışını seyrettik. Bende ilgimi

ile hayranlık duyunca Antik Tiyatro'da beni bi o kadar hayal kırıklığına uğrattı.

çeken bazı taşları toplayarak sahil kenarında yürüdüm. Artık süremiz dolmuştu,

Konya'nın yolunu tutma vakti de gelmişti. Eh yolumuzun üstündeki yerlere uğramadan gitmek olmaz ama değil mi? Araba ile yolculuğu bu yüzden seviyorum istediğimiz zaman istediğimiz noktada arabayı durdurup orayı gezme fırsatımız oluyor. Bizde direksiyonu Patara'ya döndürdük. Plaj ile birlikte Antik bir kentinde olduğu Patara'da Likyalıların'dan kalma bu kalıntıları görmek beni bir nebze de olsa rahatlatmıştı. Yapılar her zaman ilgimi çekmişti, onları incelemek ve nasıl inşa ettiklerini hayal etmek en büyük zevkimdir. Bir kaç hatıra alarak buradan da ayrıldık. Saklı Kent Kanyonu ve Gizlikent Şelalesi yol üstünde mutlaka uğraması gereken yerlerden yine. Gizlikent Şelalesi biraz farklıydı benim için. Suyun içinde yaklaşık 300 metre bir yürüyüş ile "Acaba bu mu şelale? Daha gidecek miyiz acaba? Hah işte bu!" derken en sonunda masallarda anlatılan bir manzara karşıladı beni. Dizlerime kadar ıslanmıştım gelesiye kadar içine girip ıslansam pek bi şey değişmez diye düşünmedim değil ama bu geziyi hasta bir şekilde bitirmek istemedim. Gezimiz son bulmuş eve dönüş yolunu tutmuş-tuk. Bir çok yerde Kar Şerbeti bulunur yazınca ben de merak ettim tadını en sonunda bir mola vererek denedik. Benim gibi buzlu dondurma ve içecekleri seviyorsanız karadutlusunu mutlaka denemelisiniz derim. Denemeden de yolunuza devam etmeyin. Böylelikle bir masalın daha sonuna geldik.

Yolculuğumuz her daim devam etsin, yakın zamanda başka bir masalla buluşma duasıyla...

Ahşabın hikayesi burada başlar

HASAN KULU

ORMAN ÜRÜNLERİ

Laminat Parke , Isıl İşlem Ahşap Palet ve Sandık, Kamelyalık Kereste,
F. Joint Lamine Profil ve Panel, İnşaatlık ve Doğramalık Kereste, Fırnı Masif Çam ve Kayın Parke,
Fırnı Taban Lambri, Döşeme Tahtası, İthal OSB ve PLYWOOD

0332
444 5856

www.hasankulu.com
info@hasankulu.com

Ağaç İşleri Sanayi Kırımlı Sk.
No:35 PK 42300 Selçuklu/KONYA
Faks: 0332 2493176

HASAN KULU
Orman Ürünleri A.Ş.

MALEZYA

Yazı ve Fotoğraflar: Ali Sami Palaz

Bir ülkeye gittiğim zaman mümkünse o ülkeden başka ülkeye geçmeyi seviyorum. Hele birde gittiğim ülke uçakla bile 10 saat uzaklıktaysa, bunu daha sık yapıyorum. Oralara kadar gitmişken neden gittiğim ülkenin komşu ülkelerine de gitmeyeyim ki?

Bunu en sık yapabildiğim ülke Tayland. Ne zaman Tayland'a gitsem, mutlaka buradan başka bir ülkeye geçiyorum. Şimdiye Kadar Tayland'dan Myanmar,- Laos,Kamboçya ve son olarakta Malezya ya geçtim.

Tayland'ın başkenti Bangkok'tan Malezya'nın başkenti uçakla 1.5 saat sürüyor ve biletler çok ucuz. İki ülkede Türk vatandaşlarından vize istemiyor.

Uçağımız piste teker koyduğu esnada bir an önce otelime yerleşip, hiç vakit kaybetmeden başkent Kuala Lumpur da ilk görmek istediğim Petronas kulelerine gitmenin planını yapıyordum.

Malezya 32 Milyonluk bir ülke, nüfusunun %61 Müslüman, %19 Budist, % 9 Hristiyan,% 6 Hindu dinine mensup. Başkenti ve nüfusun en yoğun olduğu şehri Kuala Lumpur.

Uçak bileti ile birlikte otel rezervasyonunu da yaptırdığım için nerede kalacağım telaşına girmiyorum. Hava alanından şehir merkezine inebilmeniz için otobüs, metro taksi gibi seçenekleriniz var. Taksilerin çok pahalı olmadığını öğrenince taksiyi tercih ediyorum. Malezya para birimi Ringit Şuan 1 Ringit 2 TL yapıyor.

Otelime geldiğimde hoş bir sürpriz ile karşılaşıyorum. Meğerse bu otel aynı zamanda bir sanat galerisiymiş. Ayda bir değişen sergilerle, hem otel lobisi, hem de otelin koridorları ve odaları yeni sanatçı eserleriyle değişiyormuş. Odam bile yerleşmeden heyecanla lobide dolaşmaya başlıyorum. Odama çıkmak için asansörü değil merdivenleri kullanıyorum. Her yerde tablolar ve heykeller. Odamda aynı. Duvarda resimler, etrafta vazolar vs. Bir duş alıp Petronas ikiz kulelerine gitmek üzere gitmek üzere otelden ayrılıyorum.

Petronas ikiz kuleleri şehrin her yerinden görülüyor. Otel kapısından çıkınca hemen karşımdalar. Yürüyerek beş

dakika sürmez diye düşünüp yürümeye başlıyorum ama nafiye yarım saat geçmesine rağmen kulelere ulaşamıyorum. Sorduğum kişiler en az 1 saat daha yürümem gerektiğini söylüyorlar. Meğer-

se bu tür yüksek binalar insanda ilizyon oluşturunmuş. Çok yüksek oldukları için çok akın görünüyorlarmış. Vakit kaybetmeden bir otobüse binip 10 dakikada ulaşıyorum kulelere. Ulaşıyorum

ama akşam saatleri olduğu için kule ziyaretçilere kapalı. Yarın tekrar geleceğim artık.

Hava karardıktan sonra Kuala Lumpur caddelerini adımlıyorum. Gökdelenler arasında geniş caddeler, caddelerde dünyaca ünlü markaların mağazaları var. Dev LED reklam panolarından etraf ışıltılı. Bir süre etrafıma bakınarak ilerliyorum. Ama bir sokak çalgıcısının önünde durup bir süre onu dinledikten

sonra, sarkıcının söylediği şarkıyı mırıldanarak oteleme dönüyorum.

Tahmin edeceğiniz gibi ertesi gün erkenden ilk iş olarak Petronas kulelerine gidiyorum. Kule görevlileri biletlerin sadece internet üzerinden satıldığını ve

önümüzdeki 2 haftanın dolu olduğunu belirtiyorlar. Dergiyi gösteriyorum, zamanımın olmadığını söylüyorum öğleden sonrası için bana bir randevu ayarlıyorlar. Sevinerek oradan ayrılıyorum. Zamanımı geçirmek üzere Çin mahallesine gidiyorum. Bugün bir çok

ülkede Çin mahalleleri bulunuyor. Kuala Lumpur Çin mahallesine girdikten 5 dakika sonra kendimi Çin deymişim gibi hissediyorum. Çin restoranları, Çin malları, Çinliler vs. Burada biraz zaman geçirdikten sonra Cuma namazını kılmak üzere Kuala Lumpur'un en büyük camisine Negara ya gidiyorum. Cami çok dolu olduğu için bahçede yağmur altında cuma namazımı kılıyorum.

Namazdan sonra nihayet Petronas kulelerindiyim. Kuleye 17 kişilik gruplar halinde çıkılıyor. Ben mavi gruptayım. Asansör önünde Hologram bir bayan bize kule ve kurallar hakkında bilgi veriyor. Sonrasında saniyede bilmem kaç metre hızla ilerleyen asansöre binip, kulanin üst katlarına doğru ilerliyoruz.

Bina aslında Petronas petrol şirketinin yönetim binası. Şirket binanın belli katlarının gezilmesine izin veriyor. Yaklaşık 40 dolar gibi bir bedel ödeyerek Kuala Lumpur şehrini kuş bakışı görebiliyorsunuz. Kuleyi günlük 1700 kişi gezebiliyor.

Asansörle 42 katta iki kuleyi bir birine bağlayan köprü'nün bulunduğu yere geliyoruz. Köprüden şehri seyredip tekrar asansöre binip seyir kanına çıkıyoruz. Buradan manzara süper. Doya doya şehri seyrederim, fotoğraflar çekiyorum. Hediyeelik eşyaların satıldığı kattan birkaç hediyeelik eşya alıp, kendime ve birkaç dosta kart postal gönderiyorum.

Binanın dışında satıcılar etrafımı sarıp, cep telefonları için binayı komple fotoğraflaya bileceğiniz mercerler satıyorlar. Bir tane alıp bu gördüğünüz güzel kareleri çekiyorum.

Bir diğer gün Kuala Lumpur şehrine 20 Km uzaklıktaki Batu Mağarasına gitmek için yola çıkıyorum. Şehrin metro ağını çözdüm. Otelimden metro durağına ulaştım yeşil hatta 4 durak sonra inip mavi hatta geçtim, yaklaşık yarım saat sonra Batu Mağaralarındaydım.

Burası dünyanın en büyük Hindu mağara tapınağı. Kiraç taşından oluşan bu mağara dizileri Hindular için kutsaldır ve bu tapınak Lord Muruga ya adanmıştır. Tabi bunlar beni çok ilgilendirmiyor.

Mağara yapısı ve manzarası harika.

Mağaraya uzun ve dik merdivenden ilerleyerek ulaşabiliyorsunuz. Merdivende ilerledikçe arkama dönüp bakıyorum. Manzara süper. Merdivenin ortalarında maymunlar etrafınızı sarıyor. Elinizde ne varsa almaya çalışıyorlar. Bunu fırsat bilen bazı satıcılar maymunlara verebileceğiniz yiyecekler satıyorlar. Biraz maymunlarla vakit geçirip, 400 yıllık dev mağaraya doğru merdivenlerden çıkıyorum.

Yerden yaklaşık 100 metre yüksekte bulunan mağara kapısından içeri giriyorum. Etraf Hindu dini tanrı heykelleriyle ve onlara yiyecek sunan ve tütsü yakanlarla dolu. Mağara serin, mistik bir hava eşliğinde mağarayı gezip, aynı merdivenlerden inerek listemde ki ikinci yerin üzerine bir çizgi atıyorum.

Kuala Lumpur ilginç bir şehir. Yeni şehir merkezi yüksek gökdelenler AVM ler ve lüks mağazalar ile dolu. Eski şehir merkezinde yolda lağım fareleri ile yürüyorsunuz.

Bu yazıda ne gezdiğim yererin tamamı-

nı, ne yaşadıklarımı nede ne yeyip içirimi anlatamam. Bir yazıya bir anım bile yetmez ama kısaca böyle özetledim. Yemek demişken genelde izgara balık ve otelimin köşesinde bulunan Lübnan lokantasından yedim.

Tayland'a dönünce ülkeme dönmüş gibi oldum. Genelde öyle oluyor. Ülkenizden bir ülkeye gidip, oradan başka bir ülkeye gidince ve tekrar o ülkeye dönünce eve dönmüş gibi oluyor. Oradan kendi ülkenize dönmenin duygusu bambaşka tabi. Biraz karışık oldu sanki. Rüya içinde rüya gibi düşünün rüyada uyanıyorsunuz ve rüyadan uyanıyorsunuz onun gibi bir şey. Sanırım yazıyı bitirmemin zamanı gelmiş. Okuduğunuz için teşekkürler

sadece
1350 ₺
3 GECE / 4 GÜN

GAP Tura

ŞANLIURFA - MARDİN - DİY ARBAKIR - GAZİANTEP

TUR T ARIHLERİ:

Namaz V Vakitlerinde Mola

28 EYLÜL

12 EKİM

26 EKİM

2 K ASIM

16 K ASIM

MERAM'DAN GENÇLER İÇİN 'MEGA' PROJE

Meram Belediyesi, 75 bin öğrencinin faydalanacağı yeni nesil eğitim projesi Meram Gelişim Akademisi/MEGA'yı hayata geçirdi. Projenin detaylarını bir basın toplantısıyla kamuoyuna açıklayan Başkan Mustafa Kavuş, 'Z ve Alfa Kuşaklarının' içinde aktif olarak yer alacağı ve yeni nesli yeni nesil eğitim yöntemleriyle tanıştıracak projenin, ahlaki karakter eğitimi merkeze olarak bilim, sanat, yaşam, doğa, sağlık ve spor eğitimlerinde yeni bir çığır açacağını kaydetti.

Meram Belediyesi'nin, Necmettin Erbakan Üniversite-si ve Meram İlçe Milli Eğitim Müdürlüğü paydaşlarıyla hayata geçirdiği ve 'Z ve Alfa Kuşaklarının' içinde aktif olarak yer alacağı bir 'Yeni Nesil Eğitim Projesi' olan Meram Gelişim Akademisi-MEGA, geniş yankı uyandırdı. Detayları, Meram Belediye Başkanı Mustafa Kavuş

tarafından düzenlenen lansman programı ile kamuoyuyla paylaşılan proje Meram genelinde 75 bin çocuk ve gence dokunacak, onlara yeni ufuklar açacak, bir pusula gibi yol gösterecek, bizi biz yapan değerleri unutmadan donanımlı birer birey olmaları yolunda onlara yol arkadaşlığı yapacak.

BAŞKAN KAVUŞ; "MEGA, GENÇLİĞE VE EĞİTİME VERDİĞİMİZ DEĞERİN BİR GÖSTERGESİ"

Göreve geldikleri andan itibaren gençler ve çocuklar ile onların eğitimleri için önemli projelere imza attıklarını belirten Başkan Mustafa Kavuş, 'MEGA'nın tüm bunları tek çatı altında toplayacak bir proje olduğuna vurgu yaptı. Yeni nesli yeni nesil yöntemlerle eğitmeyi hedeflediklerini ifade eden Başkan Kavuş, konuşmasını şöyle sürdürdü; "Genel ahlaki karakter eğitimi" merkeze alarak aynı zamanda bilim, sanat, yaşam, doğa, sağlık ve spor alanında pek çok eğitimi ve çalışmayı, paydaşlarımız ve alanında uzman ekibimizle birlikte yürüteceğiz. Her yaş grubu için ayrı eğitimler ve çalışmalar içeren proje çocuklarımıza yeni ufuklar açacak. 75 bin çocuğumuza ve gencimize dokuna-

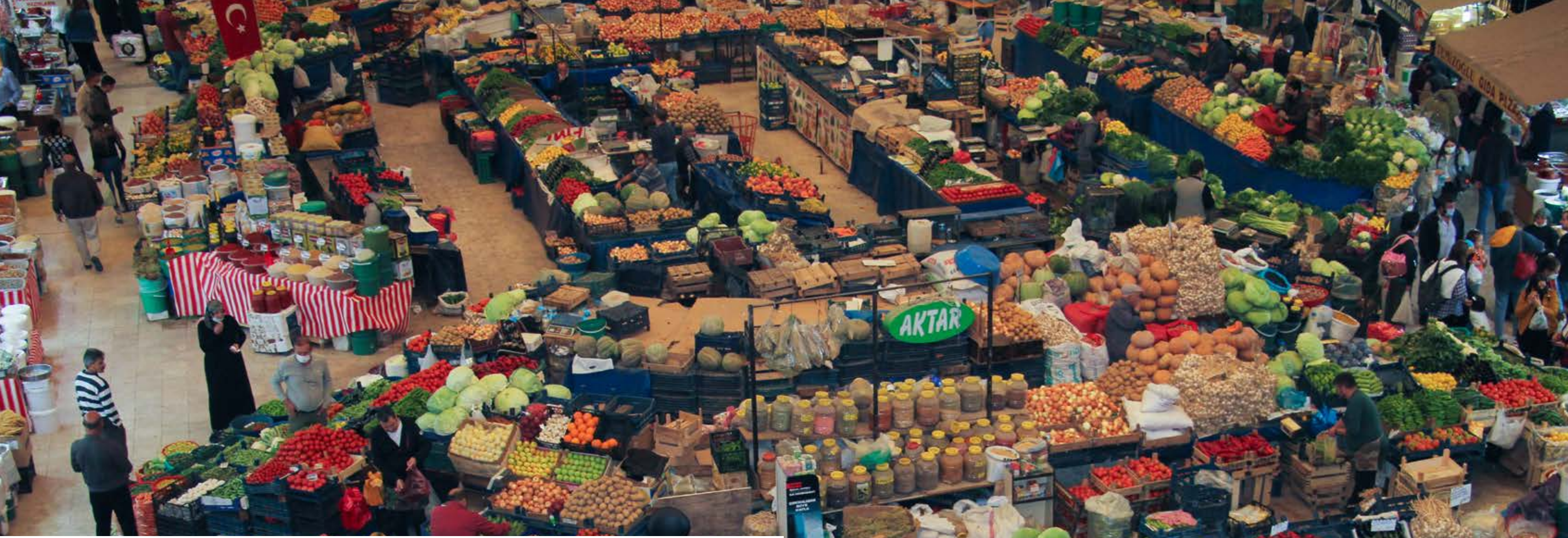
cak projenin içeriğinde Aile Olgusu ve Aile İçi Eğitim, Bilim-Teknoloji, Ekoloji, Sağlıklı Yaşam ve Beslenme, Mesleki Yönelim- Kariyer, Kişisel Gelişim gibi temalar bulunuyor. Tüm bu eğitimlerimizin genel çerçevesini ise 'Ahlak Eğitimi' çiziyor. Temel eğitimimizi 10 ana başlık altında topladık; Özdenetim, Empati, Toplumsal Uyum, Uysallık, Özgüven, Vicdan, Ahlaki Düşünüş, Diğerkamlık, Dürüstlük ve Sosyal Yeteneklere Sahip Olma. Çocuklarımız, aileleri ve eğitimcilerimiz projenin diğer tüm ayrıntılarına www.meramgelisim.com adresinden ulaşabilecekler. Meram gençliği için hayata geçirdiğimiz bu önemli projenin ilçemizde yaşayan herkese hayırlı uğurlu olmasını temenni ediyorum."

BAŞKAN KAVUŞ; "HER EĞİTİM PROJESİ BİZİM İÇİN BİR MEGA PROJEDİR"

Meram Belediyesi olarak bugüne kadar gerçekleştirdikleri 'Bizim Çocuk Dergisi', 'Kop Doğa Okulu Projesi', 'Trafik Eğitim Parkı Projesi', 'Bilim Kurdu Projesi' ve 'Akıl Zeka Oyunları' gibi projeleri de hatırlatan Başkan Mustafa Kavuş, yürüttükleri tüm bu projeler ve yeni hayata geçirdikleri 'Meram Gelişim Akademisi MEGA ile her daim gençlerin ve çocukların yanında duran bir kurum olarak temel gayelerinin gençliği, ahlakı, vicdanı ve bizi biz yapan tüm değerleri yaşatmak olduğuna vurgu yaptı. Gençler, çocuklar ve onların eğitimlerine destek vermek amacıyla hazırladıkları her eğitime desteğini ve projesini birer mega proje olarak değerlendiren Başkan Kavuş, "Her eğitim projesi bizim için birer mega projedir. Çünkü bazen bir insan bile dünyayı değiştirir. Tarih şahittir ki siyasette, sanatta, bilimde, sanayide,

ticarette tek bir kişi tarihin seyrini değiştirmiştir. Biz bugün sadece bir gencimize değil, Meram'da yaşayan onbinlerce çocuğumuza gencimize dokunuyoruz. Tarihin seyrini değiştirebilecek onbinlerce çocuğumuza geleceğe hazırlayacağız. Onların en iyi eğitimi en güzel şekilde almalarını sağlayarak esasında sadece Meramımızın değil ülkemizin geleceğine yatırım yapıyoruz. Bu nedenle heyecanlı ve mutluyuz. Bu gayretlerimizi ve çalışmalarımızı gençlerimizin en güzel şekilde değerlendireceğinden hiçbir şüphem yok. Burada görev alacak eğitimcilerimize emekleri için şimdiden teşekkür ediyor, projenin meyvelerini en iyi şekilde alabilmeyi Cenab-ı Hak'tan niyaz ediyorum. Meramımıza hayırlı olsun."

KONYA'DA GASTRONOMİ YOLCULUĞU

Yazı ve Fotoğraflar: **Tuğba Hilal Kabakçı**

Bu şehirde yemek bir medeniyettir de-yip Konya'daki gastronomi yolculuğumuza başlıyoruz. Önce nedir bu gastro-nomi neden bu kadar önemli biraz ona

değirmek gerekiyor. Gastronomi son dönemlerde yeme içme üzerine şekillen-se de aslında çok daha derin anlamlar içeriyor. Bir sofranın kültürü, yeme içme

adetleri, tarihi, hikayesi, çarşısı pazarı, hatta bazen bir kaşığın öyküsü bile gastro-nominin konusu oluyor.

İşte Konya, gastronominin tüm koşulları-

nı taşıyan nadide şehirlerden bir tanesi... Çatalhöyük'ten başlayan bu kültür Sel-çuklunun saray mutfağında yoğrulmuş, Mevlana'nın matbahında pişmiş ve her dönemin güzelliğinden bir parça ekleye-rek günümüze kadar ulaşmıştır.

9500 yıl önce insanlar daha iyi bir yaşam için mağaralardan çıkmış ve üretime geç-mişlerdir. Anadolu tarihinin en eski şehri olan Çatalhöyük tahılın işlendiği ilk kent-lerden biridir ve ekmeğin anavatanıdır.

Konya Mutfağı israftan kaçınan bir mut-faktır. Hiçbir şey boşa verilmez ve mut-laka elde ne varsa değerlendirilmiştir. Örneğin hepimizin çok sevdiği tirit... Konya'da tiridin envai çeşidini bulmanız mümkün. Evlerde bayatlamış ekmekler çöpe atılmazdı. Bazen domates sosu ile, bazen et suyu, bazen kavurma hatta kel-le paça ile servis edilirdi. Çocukluğum-dan hatırlarım köyüm Başarakavak'ta dü-ğünlerden bir gün önce tirit dökerlerdi. Düğünler genellikle kış aylarında hasat toplandıktan sonra yapılırdı. O yıl düğün yapmayı planlayanlar köyden kelle paça toplarlardı ve bunlarla düğünden bir gün önce insanlara tirit ziyafeti verilirdi. Sille'de ise paça etinden yoğurtla servis edilirdi. Ayrıca kadınlar Konya'da kışlık ve yazlık hazırlıklar çokça yapıldığı için evde ve bahçede misafire pişirilecek bir şey-ler mutlaka olurdu. Eh tabi marketlerin

mahalle bakkalı olduğu dönemlerde bu bahçe mahsullerinin bir kıymeti vardı ve boşa verilmezdi.

Konyalıların ete ve et yemeklerine düş-künlüğü aşıkardır. Etli olmayan her şey yavandır. Bayram sabahları kahvaltı bil-mezlerdi eskiden. Etli yaprak sarmaları, etli su börekleri, etli bamya çorbaları bayramların açılış yemekleri olurdu. Bir de kurban bayramı ise... kurban kesilip ilk etleri çıkarıldığında hemen pişirilir su-yuna uzunca dilimlenmiş tandır ekmek-leri salınırdı. İşte alın size "ekmek salması"

yemeği. Enfes kuzu etleri taş fırınlarda ve tandırlarda yavaş yavaş saatlerce pişer-miş. Böylelikle "fırın kebabı" ortaya çık-mış. Sonbahar Konya'da kabak demek. Ekim ayının en önemli hasadı balkaba-ğından hem tatlılar hem yemekler pişi-rilirmiş. Ekşili kabak, galle kabak, ekşi ka-bak bunlara sadece birkaç örnek. Evlerin bahçesinde kurulan tandır yalnızca ek-mek pişirmek için değil yemekleri daha lezzetli pişirmek için de kullanılmış. Yeni kesilen bir çebiç tandıra salınır ve yavaş yavaş pişirilirmiş. Bugün "tandırda çebiç" Konya'nın coğrafi işaretli yemeği oldu.

Kış akşamlarında kuruyemiş meyve hepimizin vazgeçilmezi bir de sonbaharın en güzel hazırlığı pekmez var tabi. İşte Konyalılar bu ikisini birleştirip "kenevir Helvası"nı bulmuşlar. Aniden gelen misafiriniz için kenevir, badem fındık ve pekmezi kaynatın leblebi tozunu tepsiye serip üzerine dökün ve soğuk havada bekletin. Alın size çabuk bir tatlı. Peki kahvaltı? Brunchın Konya'da bir kahvaltı kültürü olduğunu pek çoğumuz bilmez. Ama eskiden Konya'da pazar günleri kahvaltı ve öğle yemekleri birleştirilir peynirli börekler ya da yağ somunu yapılırmış. Yağ somunu küflü peynir ve tereyağının fırından çıkmış incecik pide içinde buluşması ile ortaya çıkmış hızlı yemeklerimizden biri. Pratik ama lezzetli bir kahvaltılık olarak tercih edebilirsiniz.

Yemeklerin hikayelerini anlatmak sayfalar günler yetmez. Bu yüzden başka sayılara bırakalım şimdilik.

Gastronomi aynı zamanda turizmin yükselen trendleri arasına girdi. İn-

sanların zaruri yeme içme ihtiyacını keyfe dönüştürme isteği gastronomi turizminin yaygınlaşmasını sağlamıştır. İnsanlar bu gezilerde yalnızca restoranlara gidip yemek yemek yerine o şehrin yeme içme kültürünün geliştiği kökenlere kadar inmeyi, çarşı pazar gezip alışveriş yapmayı da tercih ediyorlar. Bunun yanında yemeklerin hikayelerini öğrenerek yemeyi tercih ediyorlar. Dolayısıyla yeme içme daha keyifli bir hale dönüşüyor.

Konya'da böyle yerler var mı evet hem de alası var! Konya'da gastronominin ilk durağı Çatalhöyük. Şehir medeniyetinin başladığı yer ve aynı zamanda tohumun toprakla buluştuğu neolitik kent. Çatalhöyük'ten sonra Mevlevi Mutfağı'nın kökenlerini ve felsefesini öğrenmek için Mevlana Müzesi ve matbah-ı şerifi mutlaka ziyaret etmek gerekir. Bir bilenle yani profesyonel turist rehberi ile gezmenizi tavsiye ederim. Bir de Kadınlar Pazarı var tabi ki. Her ne kadar eskiden sadece ka-

dınların satış yaptığı bir yer olsa da günümüzde satıcıların çoğu erkeklerden oluşuyor. Yine de günümüzde en taze sebze ve meyveyi burada bulmanız mümkün. Bir diğer önemli gastronomi alanı ise Sille. Yüzlerce yıl bir arada yaşamış Rumlar ile Türklerin beraber ortaya koyduğu efsane yemekler hala ayakta. Sille kurabiyesi, kavina, paça tiridi, hoşmerim tadabileceğiniz lezzetlerden sadece birkaçı.

Konya'nın şu anda turizme kazandırılmak üzere tescillendirilmiş Coğrafi İşareti ürün sayısı 30'a yaklaştı. Bu da gastronomi turizmi için önemli adımlardan biri. Ekim ayı festival ayı. Konya'da Ekim'de gezebileceğiniz festivaller Konya GastroFest ve Kızılören Peynir Festivalleri.

Konya'da gezebileceğiniz ve tadabileceğiniz daha pek çok lezzet var. Gelin görün ve tadın! Afiyetle kalın

TUZ EKMEK HAKKI VE TUZ GÖLÜ

Yazı: **Ahmet Köseoğlu** Fotoğraflar: **Taha Palaz**

Yeni geldi Arap atın sökünü
Seyir eyle sağa sola bükeni
Helâl edin tuz ekmeğin hakkını
Varamıyom benî burda eyler var

Karacaoğlan

Eski çağlardan bu yana ekmekle tuz bir çok yerde birlikte anılagelmiş. Semavi dinlerin kutsalı olan bu iki nimet hemen her toplumun vazgeçilmezleri sıralamasında ön sıraları almış.

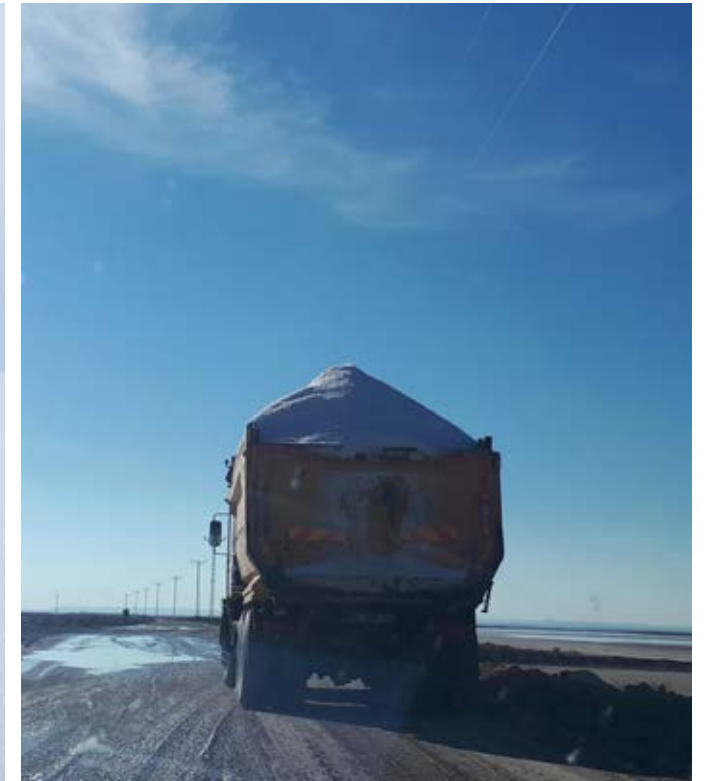
Şeyh Sadi; Bostan adlı eserinde Farsça deyişle ye ki merdumi kun benân-u nemek mealen ekmeğime tuzuma ortak olursan bana da ikramda bulunmuş olursun diyerek her gün sofrasına misafir davet eden Hazreti İbrahim'in esprisini (inceliği) Türkiye Yazarlar Birliği Konya Şubesine ön habersiz bir ikinci sonu çıkagelen ve bizleri buğdayın ve tuzun merkezi Kulu'ya davet eden, icabetimizden büyük mutluluk duyacağını ifade eden Ahmet Yıldız dostumuza

teşbih-te hata olmasın- ettik.

Kulu, Cihanbeyli ve Koçhisar'ın velinemeti olan Tuz Gölü'ne ziyaretimiz meşhur gezilerimizin en farklısı olup, salt tabiata, nebatata, hayvanata yönelikti.

Tuzsuz aşım, dertsiz başım diyen -"azıcı-kaşım" değil miydi o"- kaygılı ama gailsiz seyyahlarla ulaştığımız ilk nokta Kulu Belediyesi, usulen seremoni ve dosdoğru Düden Gölü, merkeze üç kilometre mesafedeki tuzlu Düden ile sodalı Küçük Göl azalmış kuşlarıyla (çeşit ve adet) biraz da suyunu çekmiş haliyle sanki suç işlemişcesine tedirgin, biraz da mahcup bir çehreyle bizi karşılamıştı.

Kuşların göç yolunda

bulunan Düden ve Küçük Göl'de yüz seksen altı türden - az tanınan bilinen kuşlar topluluğundan- bahsedilse de çoklukla orada bulunan flamingolar.

Sodali ve tuzlu göllerde solucanla, karidesle beslenen film artisti fotomodel flamingolar suyun biraz üzerinden bir o yana bir bu yana süzülerek dolanmalarıyla âyinlerini tamamlarken bizleri de hoşça selâmladılar.

Burada yeşil başlı gövel ördek şarkısını söyleyerek gövel ördeklere de çağrıda bulunduk ama tuzu kuru göveller kendilerini bizden sakladılar.

Osmanlı'nın Esbkeşan; Cumhuriyetimizin Kulu'su flamingolarla Türkiye hattâ dünyaya açılabilirler. Ama biraz çalışma, biraz gayret biraz tanıtımla olur bu işler. Zaten çokça İsveç'te olmak üzere tüm dünyaya yayılmış Kulu'lu gönüllü tanıtım elçileriniz de hazır.

Fotoğraf sanatçıları, ressamalar davet edilmeli Düden'e. Resimler yapılmalı, fotoğraflar çekilmeli, yazılar yazılmalı. Türkçe-İngilizce internet sitesiyle dünyaya açılım başlamalı. Flamingolar başta diğer kuşlar ilçeye hâkim olmalı. Fransa'nın Alsaz bölgesinin maskotunun leylek olduğu gibi, Kulu'nun ki de

simler, fotoğraflar ilçenin her köşesinden zarıfçe insanlara kendini göstermeli. Hediyeelik eşyalarla, levhalarla, dikkat çekici spot yazılarla, sözlerle desteklenmeli bu çalışmalar. Olof Palme parkıyla birlikte varsa başka park ve dinlence yerlerinde bu güzel kuşlar kendilerini göstermelidir.

Ekmeğin, (buğday) tuzun ve flamingonun diyarı için çorbada tuzum bulunsun kabilinden iyi niyetle bahsettiğim hususlar çok etrafıca ve profesyonelce düşünülürse netice alınacağından hiç kuşku yok. Sosyal bilimler alanında doktora düzeyinde eğitim almış Belediye Başkanı ile iki fakülte bitirmiş siyasi ilçe başkanının bilgisinden, us'undan, ar'ından, donanımından, şüphe etmeyip faydalı olacağını düşünüp, hoş

görüyle karşılayacaklarını bildiğimden sıraladım bütün bunları, değilse muhatabımız ciddi olmazsa ar'sıza söz, kokmuşa tuz kâr etmezdi.

Tohumsuz biter, dünyaya yeter diye bilmece sorardık çocukken. Tuz Gölü'nün üzerinde yürümeye başlayınca öncelikle bu gördüğüm uçsuz bucaksız manzara tuz ise, dünyaya yeter dedim. Sonra içinde bir ürperti, tuz nimetinin üzerinde yürümek. Yalnız olsam, orada hiç yürüyenler olmasa kesin cesaretim gelmez, çekinir, utanır nimetin üzerinde yürüyemezdim. Bize ne oldu da rahatça yürüyebiliyoruz onu da anlamış değilim. Yazının burasında tuzu nimet bilen gezginlerin yaralarına tuz bastığını biliyorum. Olsun yazı gezi ardından yazılıyor ya ben de pişmiş aşı tuz ka-

tayım sonradan pişmiş aşı su katılmaz ama tuz katılır.

Ekmeğin ve tuzun kutsallığının yanında tuz-ekmek hakkı diye geleneğimizde bir deyim vardı. Şimdilerde hiç duyulmuyor, konuşulmuyor. Mevlevilikte mutfak kültüründe de tuzun önemi büyüktü. Meram'daki Ateş-Baz Veli Türbesi'nin penceresine konan tuzdan alıp götürür ve yemeğe bir miktar tuz alarak başlar mevlevi meşrepliler ve hatta diğer tarikatların muhibleri.

Türkmen Türklerinde de tuzun yeri pek âlîdir. Bir gün tuz yiyen yerine mün gün salam, bir gün tuz yediğin yere bin gün selam veresin diyen bir atasözü olduğunu biliyorum.

Kutadgu Bilig'de; Tuz etmekni kin kişiğe yitür,

Kişi aybı körse sen açma yitür.

Tuzu ekmeği bal tut, başkalarına ikram et, bir kimsenin ayıbını görürsen açma, üstünü ört.

Geleneğimizde helâllik konusunda tuz-ekmek hakkının helâl edilmesi şeklinde önemli bir olgunun şimdilerde unutulmuş olmasının garipliğinin muharref Hristiyanlıkta evlenen gençlere şaraplı ekme ve tuz verilmesiyle hatırlanması gibi acı bir durumla da karşı karşıya olduğumuzu unutmayalım.

Kulu'da hayatın tadı, modern tarımla elde edilen ürünler ve de buğday. Tuzu; İsveç'ten ilçeye gelen hemşerilerinin bıraktıkları para. Yaz nüfusunun üçe katlanıp altmış binlere ulaşması neticesinde hareketlilik te artıyor. Yurt dışındakilerin düğünlerini ilçede örf ve adetlerine göre yapmaları, cenazelerini getirip defin etmeleri, dışarıyı içeriye bağlayan önemli unsurların başında geliyor. Bazı ailelerin

memlekette düğün yapmalarının kendilerine tuzluya patladığını söyleseler de yine de ne gam, doğdukları hatta kendi düğünlerini yaptıkları yerde çocuklarını da evlendiriyorlar ya o yetiyor da artıyor bile. Burada evlenen gençler şanslı gibi, avrat tuz deyince, herifin içi cız demiyordur herhalde. Bin beş yüz kilometre karelik Tuz Gölü ve bölgede o kadar tuz işleyen fabrikalar tüm yurda kaliteli tuz dağıtımı yapıyormuş. Ancak işletme hataları ve başka sebeplerle tuz fabrikalarının bir kısmı sıkıntıda imiş. Hasılı balık kokarsa tuz, tuz -fabrikası- kokarsa ne yapmak lâzım onu bilmiyorum. Bu fabrikaların durumunu ifşa ederek hâdiseye tuz-biber mi oldum onu da şimdiden kestiremiyorum. Lâkin Dadaloğlu bu nev'i olaylara tuzun, biberin öldüresiye nasıl ekildiğini tarif eden dörtlüğüne kulak verirken aşka tuzun nasıl katıldığını da öğrenmiş oluyorum.

**“Yüce dağ başında kar var buzunan
Yaktın beni ağda ile nazınan
Yaremi doldurdun nice tuzunan
Üstüne de biber ektin öl deyi.”**

Tuz-Ekmek üzerine bunca sözden sonra ne Hirfanlı Gölü kıyısındaki güzel balık ziyafetinden ne de Olof Palme Parkı'nda gece yediğimiz enfes sac böreğinden bahsedemem, yine Tuz Gölü'nde yaptığımız tuzlu muhabbetle sözümü niha yetlendiririm.

Domatesle kalenderliğini, yeşil erikle haşarılığı, hıyarla vazgeçilmezliği bize fısıldayan ey mübarek nimet tuz! İnsan için senin **azın karar çoğun zarar.**

“Mağara duvarından,
papirüse
Papirüsten, Tuale”
**Dünyanın en eski sanatı:
ressamlık**

Söyleşi: M. Fatih Özsoy Çizimler: Ressam Kendi

Resim, ilk çağlardan beri mağara duvarlarında başlayan görme kavramının çizgiye döken bir anlatım biçimidir. Bu anlatım o dönemlerin en önemli konu-

ma dilidir.

Resim binlerce yıl sonra eski mısırdaki el sanatları ile uğraşan ressam ve çizerlerle, ilk resim örneklerini papirüs kâğıtlarına

ve mezar taşlarına çizerek geliştirdiler. Daha sonraları Yunanlılar ve Romalılar resim sanatında önemli yerlere geldiler. Bununla beraber Ortadoğu'da ki

İslam ülkelerinde ve uzak doğuda resim ve çizim sanatı, yörelere ve etnik biçimlere göre o bölgenin özelliklerini taşıyan tarzlarla farklı anlayış ve stillere dönüştü.

Orta çağlardaki batı dünyasında sanat, yüzyıllar süren bir duraklama dönemine girmiştir. Rönesans döneminde ise insan hem kendini hem de dünyayı keşfetmeye başlamış, onyedinci yüzyıldan sonra resim sanatında büyük gelişim sağlanmıştır. Yeni klasiklik ile onu izleyen gerçekçilik ve izlenimcilik akımları ortaya çıktı. Bu gün modern sanat çeşitleri ve adlarında çeşitli akımlar günümüzün resim sanatını belirlemektedir.

Kaç yıldır resim çiziyorsunuz?

30 yılı aşkın bir sürede resim sanatı ile ilgileniyorum ve uyguluyorum. Bu zaman zarfında 13 defa kişisel iki defa da ortak sergi açtım.

Resim sanatının ticari boyutu var mıdır?

Bir sanatı ticari açıdan tasarlayarak değerlendirme düşünülmez. Resim sanatı için yapılır. Sanatın değer kavramıyla oynayamaz onun özgünlüğünü bozamazsınız. Sanat bir ruh yapısıdır. Ruhunuzu ticari anlamda kullanmayı düşünemeyiz. Sanatın kendisi değerlidir.

Bu konuda, ressamlıkla ilgili herhangi bir sıkıntı yok, toplumla anlaşmak topluma bir şeyler vermek bizim için en büyük değerdir.

Resim sanatının yanında başka işlerle de uğraşıyor musunuz?

Ressamlığın yanı sıra reklamcılık ve iç dekorasyon ve vitray işleri ile de uğraşıyorum. 26 yıldır atölye işletiyorum. Bu 26 yıl Konya'da vitray dekorasyon konusunda ilk öncülerdenim. Sanatımın yanı sıra maket uçak yapımı da en büyük hobilerim arasındadır.

Resim yaparken neler hissediyorsunuz ne gibi duygulara kapılıyorsunuz?

Resim yaparken duygu ve ruh halim dünyadan soyutlanır. İşime konsantre olarak hiçbir şeyden haberim olmaksızın fırça darbelerini vururum. Resim yaparken düşüncelerim yalnız bir ruh haline bölünür. Duygularımla baş başa kalırım. Atatürk'ün "Sanattan yoksun bir milletin hayat damarlarından biri kopmuş demektir" bu sözü toplum olarak çok iyi analiz etmemiz gerekiyor.

MEDDAH

Söyleşi: **Mehmet Mertek** Fotoğraflar: **Osman Bozdemir Arşivi**

Osman Bozdemir kimdir? Kısaca kendinizden bahseder misiniz?

Gonyalıyım. (Gülüyor) Selçuk Üniversitesi 2001 Beden Eğitimi Bölümü mezunuyum. Yenice bir üniversite daha bitirdim. Anadolu Üniversitesi Halkla İlişkiler ve Reklam Lisans mezunuyum. Siz sormadan ben söyleyeyim. Özel okullarda öğ-

retmenlik yapmadan önce ve yaptıktan sonra uzun bir süre gazetecilik yaptığım için, hem günümüz şartlarını göz önüne alınca hem de yaptığımız işler nedeniyle bu bölümü okumak gerekiyordu. Evliyim. Bir oğlan, iki kız üç çocuğum var. Necmettin Erbakan Üniversitesi'nde öğretim görevlisiyim. Çocuklar ileri derecede ilgi alanım.Yarışmacı arkadaşlara başarı dilemek isterim ama benim yaptığım işi yapan pek kimse yok.

Neden yok hocam?

Çocuklarla ilgilenen çok kişi var, çok kurum var ama benim gibi ilgilenen benim bakış açımla olaylara bakan neredeyse yok. Herkes ürün pazarlamak için çocuklara ulaşmaya çalışıyor. Samimi olanları tenzih ediyorum ama kötü niyetli olanlarda var. Konuşuruz belki onları da dijital oyunlarla çocukların beyinlerini ele geçiren ülkesine ihanet etme noktasına getiren aracı yayınlar var.

Peki. Sizin yaptıklarınızla başlayalım. Meddahlık nedir? Çocuklarda

karşılığı varmı?İlgi görüyormusunuz? Kısaca tarihinden bahseder misiniz?

Televizyonlarda kavuk devir haberlerini görüyorsunuz. Usta tiyatrocular bir sonraki nesil oyuncuya ustalığını devrediyor. Osmanlı döneminde bu iş başlamış gibi algılanıyor ama çok öncesi de var. Peygamberimizin döneminde de farklı söz sanatlarında mahir ustalar vardı önemli insanları öven. Nitekim peygamberimiz de Kâ'b bin Mâlik tarafından övülmüştür naatlarıyla. Osmanlıda sultanlar saraylarda meddahlar görevlendirirdi. Meddahlar söz ustası olmasının yanısıra bilgili ve danışman kişilerdir. Osmanlı'da zirvesini yaşayan meddahlık Cumhuriyet'le birlikte eski şöhretine bir türlü kavuşamamıştır. Bugün pekçok meslek usta-çırak ilişkisinin yok olmasıyla neredeyse yok olmak üzeredir. Bundan tabiki meddahlıkta nasibini almıştır.

Siz Meddahlığa nasıl ilgi duydunuz? Okul okudunuz mu? Tiyatro mezunu değilsiniz. Ne kadar süredir yapıyorsunuz?

Türkiye'de garip bir durum var. Başarılı olan insanlara bakıyorsunuz hepsinin okuduğu üniversiteyle yaptığı iş arasında hiç alaka yok. Sebebini araştırınca seve- rek yaptığı hobileri olduğunu görüyorsunuz. Ben bir yıl süreyle tiyatro ve drama eğitimi almıştım. Bu işlerde şansınız yaver gidecek diye bir şey yok. Çok çalışmanız gerekiyor ama öğretmenlik ve çocuklarla ilgilenmiş olmak benim şansımdı. Bir de insanlar size bakınca gülümsüyorsa rahatça iletişim kuruyorlarsa ilk aşamadaki engelleri aşmış oluyorsunuz. Bir Çin atasözünden bahsederler ya "gülmeyi bilmiyorsan dükkan açma". Gülüyorsan güldürebilirsin de. Öğretmenlikte benim için meddahlık sayılır. 20 yıldır sanıyorum meddahlık yapıyorum.

Modern diye adlandırdığımız bu dönemde meddahlık sanatını icra etmek sizin için zor mu ? Ne gibi sorunlarla karşılaşyorsunuz ?

Tek rakibim tabletlerdeki ve telefonlardaki dijital oyunlar. Bunlar aslında annelerin ve babalarında rakibi. Pandemi öncesi

yüz yüze çok oyun oynadık. Pandemi sürecinde ise uzaktan oynamanın hiç tadı olmadığını görmüş olduk. Şimdi yeniden oynayınca daha iyi anlıyorsunuz sokağa çıkıp oynamanın kıymetini. Umarım bu süreçte çocuklar da, anneler de babalar da sokağın kıymetini anlamıştır.

Şimdi Z kuşağı diye çocukları adlandırıyoruz ama ben buna da itiraz ediyorum. Bazı çocuklar bunu ayrıcalık gibi de algılayabilir. Telefona tablete yani dijital dünyaya teslim olmuş yığınla çocuk var. Sadece meddahlık değil diğer bütün değerlerimiz yok oluyor. Eğlence kültürüne önem veren bu yeni nesil kuşağa ulaşmanın en kolay yolu masal, oyun, drama. Yani meddahlık, tiyatro, film. Yemek yerken bile çocuklar oyun istiyor. Meslektaşlarımızın işine karışmak gibi olmasın ama sanırım bu herşeyi oyunlaştırma işi abartılmış olabilir. Dünyayı oyun olarak algılayacağız ama tabi çocukların bakış

açısını bilmemiz, empati kurmamız gerekiyor. Her şey oyun ve eğlence değil.Hayatta ciddi şeyler olduğunun da farkında olmak gerek.

Biz etkinliklerimizde geleneksel oyunlarımızın bir kısmını oynatıp arada da modern drama oyunlarını kullanıyoruz. Müzikle oynadığımız harika oyunlar var. Şu sıcak cıvı cıvı günlerde evde oturup telefonla oynayan çocuklara üzülüyorum.

Hocam üzüntünüze katlıyoruz. Çocuklar için geçtiğimiz yıllarda unutulmuş çocuk oyunları ile ilgili "Harmanbiş" adlı bir kitabınız yayımlandı. Üzüntünüzün nedeni böyle bir kitap yazmaya mı itti sizi?

Kesinlikle. Anneler-babalar da ne oynayacaklarıyla ilgili kafaları karışmış vaziyette. 2005 yılında küçük bir nüsha olarak yayınladığım çocuk oyunları kitapçığını genişletip daha külliyatlı bir eser

haline getirdik. İçinde 99 adet oyun var. 246 sayfalık bir çalışma oldu. Yapımcımız "kitap yetmez, bu çocuklar için video yapalım, etkinlik düzenleyelim, annele-re-babalara eğitim verelim" dedi yaptık. 3.baskısını kurumum Necmettin Erba-kan Üniversitesi bastı. Rektörümüz Prof. Dr. Cem Zorlu'ya teşekkür ediyorum. @ meddahosmanaga kanalımıza tüm sos-yal medya mecralarından ulaşabilirsiniz. www.osmanbozdemir.com.tr ve www.harmanbis.com adreslerinden bizimle iletişim kurabilir okuyucularımız.

Bize kitabınızda bulunan oyunlardan biraz bahseder misiniz ?

İç anadolu yöresinde oynanan oyunlar çoğunlukla. 9 kategori var. En fazla yer tutan tabiki sokak oyunları. 38 sokak oyunu derledik. Bunlardan bazılarını et-kinliklerde oynatıyoruz. İp oyunları, taş oyunları, ev ve sınıf oyunları, top oyunla-rı, kağıt-kalem oyunları, hafıza oyunları, bilye oyunları ve müzikli oyunlar var. Bazı oyunları kaynaklarıyla yüzyüze görüşe-rek onları dinleyerek onlarla oynayarak

öğrendim. Editörüm Fatih Cihat Büyükmatur, Pedagoğum Şerife Ayşe Özdemir ve Musahhihimiz İbrahim Demirci hoca-ma, illüstrasyonlarımı hazırlayan Ahmet Demir'e katkılarından dolayı teşekkür ediyorum. Ayşe Hanımın emeği büyük. Oyunları okuyup çocuklara ne tür kazanımlar sağladığını oyunların başına eklememize yardımcı oldu. Bu sayede anne-baba ve öğretmenin çocuğun zihinsel gelişimine katkı sağlayacak oyunu seçmesine yardımcı olduk.

Dünya varoldukça oyunlar olacak. Dijital oyunlarda bunun parçası ama tümüyle kendimizi oraya kaptırmamamız lazım.

Elektrikler kesildiğinde, şarjımız bittiğinde, tabletsiz-telefonsuz kaldığımızda ne yapacağımızı şaşıyoruz. Çocuklar çıldırıyor. Çocukların eline telefon tablet vermek yerine onlarla oyun oynayalım. Küçüklüğünde onları telefona alıştırdığımız için o yüzden ergenlik döneminde ellerinden telefonları tabletleri alamıyorduz. Denge kurmamız gerekiyor. 1 saat sokakta oynayan çocuğa 1 saat telefon vermek gerek.

**Kitabınızda yer alan oyunlar
Konya bölgesine ait oyunlar mı?**

Sadece Konya yöresi değil. Aynı oyun farklı bölgelerde değişik isimlerle anılı-

yor. Biz kitapta Konya yöresinde geçen isimleriyle oyunları yazdık. Nesil değiştikçe bile oyun adı hatta malzemesinin adı bile değişiyor. Babalarımız topaça fırça diyor mesela. Kitabımızda oyunların yöreseli de var, ulusali da hatta şöhreti çağlar öncesinden gelen köklerimize bağlı olan uluslararası olanı da. Çin'de körebe oynanıyormuş. Hakeza seksek, ip çekme oyunları Roma dönemininmiş. Çelik-çomak 1074 yılında Kaşgarlı Mahmut tarafından yazılan Divanü Lügati't Türk'te yer alıyor. Orta Asya'da oynan aşık oyunu bugün hala bazı bölgelerimizde oynanıyor. Aşık atma deymi buradan geliyor. Hayvanların oynar eklem yerlerindeki kemiklerden alınıyor. Hatta 2015 yılında Çanakkale'nin Ayvacı ilçesindeki Assos Antik Kenti'nde yapılan kazılarda, 2 bin 300 yıl önce şehre girmek için bekleyen kişilerin zamanlarını değerlendirmek amacıyla "uçtaş" oyunu oynadığı belirlenmiş. Sosyal yaşamın oldukça hareketli olduğu bölgeye, ziyaret ve ticaret yapmak amacıyla gelerek şehre girmek için bekleyenlerin zamanlarını değerlendirmede oyunlara ihtiyaç duyduğu, yürüyüş yolundaki taşlara yel değirmeni şeklinde uçtaş oyunu oynanması için şekiller kazınmış olduğu belirlenmiştir. Yani oyun her dönem ciddiye alınması gereken bir iş. Bunu buradan anlıyoruz.

köşe bucak
Dünya
WWW.KOSEBUCAKDUNYADERGISI.COM.TR

**Yeni yüzü
ile yayında**

www.kosebucakdunyadergisi.com.tr

ST.STEPHEN BAZİLİKASI

Yazı ve Fotoğraflar: **Salih Doğan**

Budapeşte şehir silüetindeki en önemli karakter anıt eserlerden biri de hiç şüphesiz Aziz Stephan Bazilikasıdır. Yapımı 50 yıl süren bu bazilika Budapeşte'nin en büyük kilisesi olma özelliğini taşımaktadır. St.Stephen Bazilikası Macar Kralı Stephen'e atfen yapıldığından ülkenin en önemli kutsal emanetlerinden biri sayılan onun sağ eli ise bazilikanın şapellerinden birine gizlenmiştir.Papa XI Pius'un 1931 yılında yapmış olduğu ziyaret esnasında "Basilica Minor" ismiyle katedralden bazilika statüsüne geçirilmiştir.

1851 yılında inşaatı başlayan katedral, 50 yıl sonra önemli mimarları Miklós Ybl, József Hild'in klasik tarzda başlayan mimari tarzı ,Hild'in ölümünden sonra Miklos Ylb tarafından kendi yaklaşımı olan neo-rönesans uslubuyla devam etmiştir.1868 yılında mimaride yapılan hatalardan dolayı kubbelerden birisi göçmüş,bir süre sonra mimar Miklos Ylb'in ölümü bazilikada o dönemin önemli mimarlarından üçüncü mimar olacak Josef Krausz dönemini başlatmıştır.Mimar Josef Krausz'un çalışmalarıyla ortaya çıkan

bu görkemli bazilika 1905 yılında 8 aralık günü takdis töreni ile İmparator Frans Joseph tarafından ibadete açılmıştır.

Bazilikaya Tuna ya bakan meydana giriyorsunuz. 96 metrelik yüksekliği şehir silüetinde bulunan önemli yapılarda yükseklik açısından bir ölçü kriteri olduğu duygusu uyandırıyor. Bu şekilde yine Budapeşte şehir silüetindeki önemli anıt yapılardan biri olan parlamento binasının 96m yükseklikte olması tesadüf olmasa gerek diye düşünüyorum bu konuda sorular sorduğum bir görevlinin verdiği cevaplar zihnimin daha

da bir berraklaşmasına neden oluyor,- şöyle ki; bu iki anıtsal yapının birinin dini otoriteyi diğerinin ise devlet otoritesini temsil eden iki yapı olmasından dolayı sembolik anlamda eşitlikçi bir yaklaşımı yanında din ve devlet işlerinin ayrımını da temsil ediyor . Ayrıca halen Budapeşte'de ki imar uygulamalarında 96m den yüksek yapılara ruhsat verilmediğini de öğrenmiş olmak modern kentlerde kültürel mirasın korunması bakımından örnek alınması gereken bir durum olduğunu düşünüyorum.

Bazilikanın içine girdiğinizde taş tapınak

sizi adeta mimarının içine çekip kendisiyle bütünleş-tirdiği kubbeye büyülüyor. İç dizaynı neo rönesans üslubunda yapılmış, Szent Istvan meydanındaki bu muhteşem katedralin süslemeleri, kubbesi, vitrayla-rı, freskleri gerçekten inanılmaz bir görkeme sahip.

Kilisenin bir özelliği de güney kulesinde yaklaşık 10 tonluk ülkenin en büyük Çan'ına sahip olmasıdır. Eşsiz Budapeşte panoramasını görmek için kub-besindeki manzara terasına çıkmanız gerekiyor. Bunun için öncelikle bilet alıp, sonra biri asansör olmakla birlikte diğeri geleneksel yöntemle 364 merdivenle çıkılan (ben bunu tercih ediyorum) ba-caklarınıza güveniyorsanız ve azimli bir gezginseniz 90m yükseklikten Peşte'yi ve Buda'yı eşsiz man-zarasıyla izlemenin keyfine varacaksınız, mutlaka denemenizi öneririm..

En büyük Noel ayınlarının gerçekleştirildiği bazili-kada yıl boyunca kilise org'u ile müzik yapıldığı gibi rutin olarak da her pazartesi akşamüzeri org müziği konserini ücretli izlemeniz mümkün.

MARİFETLİ HANIMLAR

Yazı: Rümeysa Avcı Fotoğraflar: Sevim  ağlayan, Erva Avcı

Boş duramayan, evlerini atölyeye çeviren hanımlardan birisi, Rümeysa Avcı. Ona nasıl başladığını ve neler yaptığını sorduk ve bizim için kalme almasını istedik. İşte Rümeysa Avcı'nın yazdıkları

Merhabalar ben Rümeysa Avcı üç çocuk annesi 37yaşında bir bayanım. Sorulduğunda ünvanım ev hanımı ama birçok bayan gibi bende ev hanımlığı yanında evde asla boş durmayıp eşinin ve çocuklarının destekçisi olanlardayım.

İlk işe başlama nedenimi sorarsanız aslında içimde hep bi üretme boş durmama arzusu vardı ama nerden nasıllarla hep geçiştiriyorum. Babam makine imalatçısı bir gün halı yıkama makinesi ya-

parken bu makinelerin fırçalarını Konya'da yapılmadığını gerek yenisinin gerek temizleyip yenilemenin başka şehirlerde olduğunu ve bunun imalatına gireceğini söyledi. İş basit ama insan gücü gerektiren ve kendi iş telaşesinin içerisine buna zaman ve işçi masrafına giremeyeceğini o yüzden bunu senin başaracağına inanıyorum demesiyle başladı.

Babamın bana o gün güvendiğini görmek beni çok mutlu etti. Babamın bana güvenmesi beni cesaretlendirdi. Ben bu işi beceremliydim. İlk zamanlar tabi ki kolay olmadı denedim bozuldu bazen yapamadım bazen defalarca çok zor dedim ama pes etmeyince oldu. İlk zamanlar gün boyu uğ-

raştığım bir fırçayı şimdiki el yatkınlığı ve tecrübeyle 2saatte yapıyorum.

Ev işlerine gelince tabii ki bende her ev hanımı gibi evin bütün işlerini ve ev halkının ihtiyaçlarını elimden geldiğince eksiksiz yerine getirmeye çalışıyorum. Bu işle zor olmuyor mu dersiniz çokta zor değil planlı programlı çalışırsanız bize verilen her saatin kıymetini bilerseniz her şey olması gerektiği gibi gidiyor.

Bana evde ne iş yapıyorsun diye soranlara fırça dediğim zaman çoğu kişi bunu anlayamıyor önce,sonra bende ben okumadım babam beni sanayici yaptı diyerek şaka yapıyorum.Çok yakın çevremde olmayıp yaptığım işi yakinen görmeyenler çokta nasıl bir iş yaptığımı anlamıyorlar.Aldığım sorulardan en çoğu "Yazık zor olmuyo mu?"Oluyor.Ama benim için zor değil, işimi çok seviyorum ve diyorum ki rabbin bana açtığı güzel bir kapı.

Kazancıma gelirsek elhamdülillah güzel kazanıyorum. Yatlar katlar alabilecek para kazanmasam da benim kendime olan saygımı özgüvenimi ayakta tutacak kadar bir işe yaradığımı hissedecek kadar en önemlisi de kimseye yük olmamakla beraber eşime destek olacak kadar kazanıyorum. Herkese de tavsiye ediyorum.Bence her insanın elinde mutlaka başarabileceği bir yeteneği bir bilgisi vardır.Bunu etraf için eşi için çocukları için değil kendini iyi hissedebilmesi için yapılmalıdır.

Bu benim evde tek yaptığım iş değil. Bunun yanı sıra tamamen talep üzerine su böreği, sarma tereyağı, bazlama bunun gibi bir çok lezzeti de yapıp satıyorum.zaten siz azimle çalışmaya başladınız mı Allahın yardımıyla da mutlaka farklı farklı yerlerden talep ve istekler geliyor. Mesela biri böreğinizi beğeniyor, yapabilir misiniz diye soruyor. Başka biri sarma sarar mısın? böyle böyle çevre edinip bakmışsınız ki siz bu işin içinde buluyorsunuz kendinizi.

Unutmayalım ki daha huzurlu ve mutlu olmanın yolu kimse-den bir şey beklemeden bir şeyleri başarabilme duygusunu keşfetmek.

Ve bu duygu hepimizin içerisinde var.

köşe bucak Dünya

SEYYAHIN SEYİR DEFTERİ

Dünyanın doğusunu, batısını, kuzeyini, güneyini sizler için köşe bucak geziyoruz. Gezip gördüğümüz ülkeleri her yönüyle sizlere aktarmaya çalışıyoruz.

Olur da bir gün sizlerinde yolu bu ülkelere düşerse; nereleri gezmeli, nerede kalmalı, ne yemeli, nereleri görmeden asla dönmemeli gibi pratik alternatifli bilgilerin yer aldığı programı **Ali Sami Palaz** hazırlayıp sunuyor.

Köşe Bucasak Dünyanın kapıları sizler için açılıyor.

İYİ SEYİRLER

YouTube

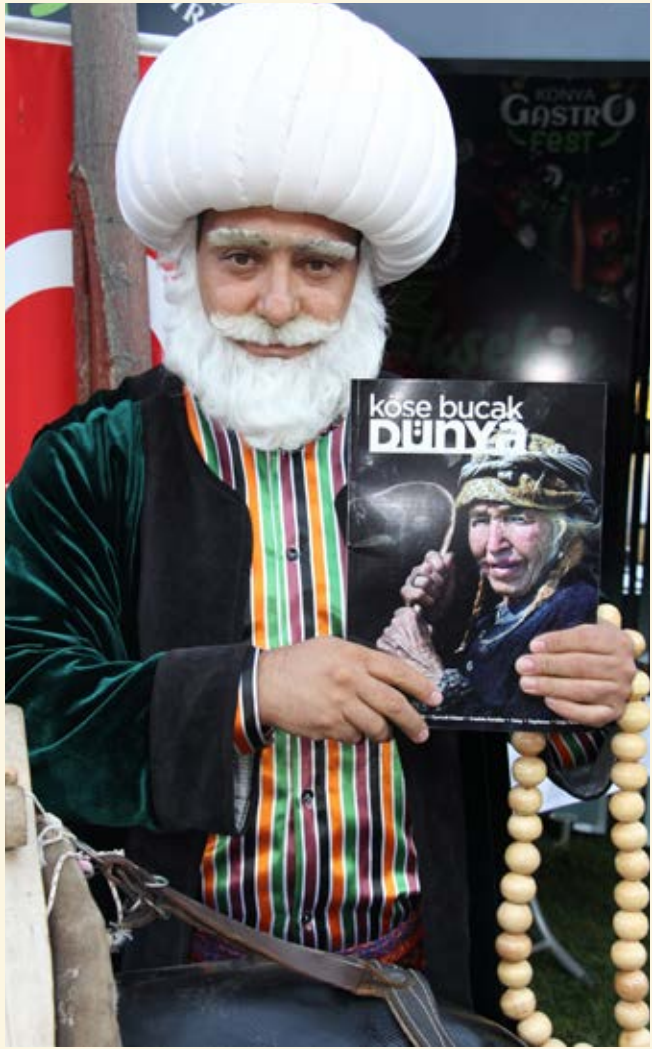
youtube.com/kosebucakdunya

www.kpsebucakdunyadergisi.com.tr

DÜNYA KAZAN BİZ KEPÇE

PORTFOLYO

Mustafa Kılıç (AFIAP, GPU CR1, G.APS, COSBR, Hon.BGF, Hon.MPCS): Mardin Kızıltepe'de doğdu. Muş Alparslan Üniversitesi Radyo ve Televizyon Programcılığı bölümünü okudu ve Üniversiteyi derece yaparak tamamladı. Daha sonra lisans tamamlamak üzere İstanbul Yeni Yüzyıl Üniversitesi Gazetecilik bölümünü kazandı. Muş Alparslan Üniversitesi Basın-Yayın biriminde çalıştı, Muş'ta Uluslararası projelere imza attı. TRT'de eğitim aldı, Ezgi Dergisi Haber Koordinatörü olarak görev aldı. Kültür TV'de çalıştı, Mardin Valiliği'nde çalışmaya devam etmektedir. 2017 yılında Uluslararası Fotoğraf Sanatı Federasyonu (FIAP) kapsamında (AFIAP) ünvanını, Global Photographers Union (GPU) kapsamında (GPU Crown 1), Camera Obscura

Society of Turkey "COSBRONZE", Bangladeş Agile Photography Association Genius APS (G.APS) ve Hon.MPCS ünvanlarını almaya hak kazandı. AFAD Gönüllüsüdür. Mardin Valiliği ve Mardin İl Sağlık Müdürlüğü destekleriyle "Covid-19 ve Kahraman Sağlık Çalışanlarımız" Fotoğraf Projesini hayata geçirdi. Mardin Valiliği ve Mardin Büyükşehir Belediyesi "Engelsiz Mardin" ve "2017-2018-2021 Mardin FotoMaraton" Projeleri'nde Proje Koordinatörlüğü yaptı. Mardin Valiliği "Mülteci Yaşamlar" Projesi kapsamında mültecilerle ilgili projeyi başarı ile tamamladı. Derik Kaymakamlığı tarafından "Şehit Kaymakam Muhammet Fatih SAFİTÜRK" anısına düzenlenen Derik FotoMaraton Proje Sorumlusu olarak görev aldı. FIAP 13.DÜNYA

KUPASI 2018, "13th FIAP Clubs' World CUP" Sonucunda Dünya İkinciliği / FIAP GÜMÜŞ MADALYA olarak büyük başarıya imza attı. FIAP 2016 ve 2017 Dünya Kupası yarışmalarına katıldı çeşitli ödüller aldı. Fotoğrafçılığa 2009 yılında başladı, Mardin'i ve eski Mardin'i konu alarak fotoğraflamaya başladı ve çalışmalarına halen devam etmektedir. Mardin'in ilk Uluslararası Resmi Fotoğraf Sanatçısıdır. Mardin'de yer aldığı "Covid-19 ve Kahraman Sağlık Çalışanlarımız, Masal Şehrim Mardin ve Şehri- Mardin" Fotoğraf Sergileri büyük ilgi gördü. Ulusal yarışmalarda jürilik yaptı. Birçok dergide fotoğrafları yayımlandı, bir çok fotoğraf sergisi açıldı, Ulusal ve Uluslararası yarışmalarda derece ve ödüller aldı.

